VENDIM
Nr. 23, datë 4.4.2024

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:
Holta Zaçaj kryetare;
Fiona Papajorgji anëtare;
Elsa Toska anëtare;
Sonila Bejtja anëtare;
Ilir Toska anëtar;
Genti Ibrahimi anëtar;
Marjana Semini anëtare;
Sandër Beci anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 2.4.2024, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 10 (B) 2023 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Bujar Musta

SUBJEKT I INTERESUAR:

Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga zëvendëskryetari, Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-734, datë 7.3.2023, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja "f", 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, si dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 49, pika 3, shkronja "e", 71 dhe 71/a, pika 1, shkronja "a", të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuesit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGJ*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi Bujar Musta ka ushtruar detyrën e gjyqtarit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Elbasan. Për shkak të paraqitjes së tre ankesave në ish-Këshillin e Lartë të Drejtësisë *(KLD),* nga disa shtetas palë ndërgjyqëse në proceset gjyqësore në të cilat ai ka qenë gjyqtar i çështjes, ndaj tij ka filluar verifikimi i këtyre ankesave nga ana e Inspektoratit të KLD-së.

2. Pas përfundimit të verifikimit të veprimtarisë gjyqësore të kërkuesit, në lidhje me këto ankesa, KLD-ja ka hartuar relacionet me gjetjet përkatëse, duke arritur në përfundimin se kërkuesi ka lejuar zvarritje të përsëritur e të pajustifikuar të veprimeve procedurale me pasoja për të drejtat kushtetuese të palëve dhe imazhin e drejtësisë. Këto relacione i janë dërguar ministrit të Drejtësisë. Ky i fundit, duke vlerësuar se shkeljet e kërkuesit parashikohen nga neni 32, pika 3, shkronja "a", i ligjit nr. 9877, datë 18.2.2008, "Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë", të ndryshuar, si raste të përgjegjësisë disiplinore në kategorinë e shkeljeve të rënda, me shkresën nr. 1105 prot., datë 12.2.2014, ka filluar procedimin disiplinor, duke kërkuar marrjen e masës disiplinore "*Dërgimin për 1–2 vjet në një gjykatë të të njëjtit nivel jashtë rrethit gjyqësor ku gjyqtari ka emërimin e tij*". Në seancën plenare të datës 16.7.2014, të thirrur nga KLD-ja për shqyrtimin e procedimit

disiplinor ndaj kërkuesit, ministri i Drejtësisë ka ndryshuar propozimin, duke kërkuar marrjen e një mase disiplinore më të lehtë, atë të "*Vërejtjes me paralajmërim*".

3. Në përfundim të shqyrtimit të procedimit disiplinor, me vendimin nr. 99, datë 16.7.2014, KLD-ja ka miratuar masën disiplinore të propozuar nga ministri i Drejtësisë "*Vërejtje me paralajmërim*", duke vlerësuar se shkeljet e konstatuara në veprimtarinë gjyqësore të kërkuesit kanë dëmtuar besimin e publikut në dhënien dhe administrimin e drejtësisë, duke ulur imazhin e sistemit gjyqësor, duke prekur interesat e një mase të madhe njerëzish dhe duke shkaktuar dëme për palët, në cenimin e të drejtave të tyre kushtetuese. Sipas KLD-së sjellja e gjyqtarit ka diskretituar rëndë pozitën dhe figurën e tij, duke treguar dhe paaftësinë e tij për të përballuar punën e përditshme. Duke mos qenë dakord me këtë vendim dhe duke pretenduar se KLD-ja ka vepruar në kundërshtim me ligjin, kërkuesi e ka ankimuar atë në gjykatën e apelit.

4. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 62, datë 16.12.2014, bazuar në nenin 7 të ligjit nr. 49/2012, "Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative", të ndryshuar *(ligji nr. 49/2012)*, duke pasur parasysh se objekt i padisë është një vendim i organit të administratës publike (akt administrativ i KLD-së), ka deklaruar moskompetencën lëndore për shqyrtimin e kësaj çështjeje dhe dërgimin e saj Gjykatës Administrative të Apelit. Ky vendim është lënë në fuqi me vendimin nr. 00-2015-1946, datë 12.5.2015, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

5. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 9, datë 15.3.2016, ka vendosur rrëzimin e padisë, duke arsyetuar se nuk ka shkaqe për cenimin e vendimit të KLD-së. Sipas asaj gjykate veprimtaria e zhvilluar nga KLD-ja është e ligjshme dhe bazuar në aktet e pranuara për shqyrtim, ndërsa konkluzioni për dhënien e masës disiplinore është i bazuar në ligj. Ndaj këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur rekurs, i cili është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 3.6.2016.

6. Përpara se çështja e kërkuesit të shqyrtohej nga Gjykata e Lartë, Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (*KPK*), me vendimin nr. 447, datë 17.9.2021, ka vendosur shkarkimin e tij nga detyra. Ndaj këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur ankim në Kolegjin e Posaçëm të Apelimit (*KPA*), i cili është regjistruar në datën 8.11.2021, por nga të dhënat e faqes zyrtare të atij institucioni ende nuk ka një vendim përfundimtar për të. Në kuptim të parashikimeve të nenit F të Aneksit të Kushtetutës, deri në dhënien e vendimit nga KPA-ja kërkuesi është i pezulluar nga detyra por vijon të ruajë statusin e magjistratit.

7. Ndërkohë, në lidhje me rekursin e regjistruar në Gjykatën e Lartë për kundërshtimin e masës disiplinore të dhënë ndaj kërkuesit, Kolegji Administrativ i asaj gjykate, me vendimin nr. 00-2023-734, datë 7.3.2023, ka vendosur mospranimin e tij, me arsyetimin se rekursi i kërkuesit nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012.

8. Në datën 13.7.2023 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas parashikimeve të ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 14.7.2023. Me vendimin e datës 26.7.2023 Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur pranimin e kërkesës së një gjyqtari për heqjen dorë nga shqyrtimi i çështjes dhe me vendimin e datës 21.9.2023 ka vendosur caktimin e një gjyqtari tjetër në përbërje të Kolegjit për shqyrtimin paraprak. Me vendimin e datës 5.10.2023, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë dokumentesh.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. ***Kërkuesi,*** në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar e drejta për proces të rregullt në drejtim të:

9.1. *Së drejtës së aksesit, së drejtës së ankimit dhe asaj për t'u dëgjuar, si dhe së drejtës për mbrojtje efektive*, pasi nuk është njoftuar përmes postës elektronike për datën dhe orën e zhvillimit të gjykimit në Kolegjin Administrativ të Gjykatës së Lartë, edhe pse ai kishte lënë të dhënat e tij të kontaktit, çka vërtetohet nga njoftimi i vendimit të asaj gjykate nëpërmjet postës elektronike. Gjykata e Lartë nuk e ka bërë njoftimin për zhvillimin e gjykimit as në faqen e saj të internetit. Ky mosnjoftim ka pasur

ndikim të drejtpërdrejtë në zgjidhjen e çështjes dhe në këtë mënyrë kërkuesi është vendosur në pamundësi objektive për të ushtruar lirisht, realisht dhe efektivisht të drejtat e tij

9.2. *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe parimit të sigurisë juridike,* pasi sipas nenit 179, pika 7, fjalia e dytë, të Kushtetutës dhe nenit 5 të ligjit nr. 84/2016, "Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë" (*ligji nr. 84/2016*), kompetenca për të marrë në shqyrtim ankimet ndaj vendimeve të KLGJ-së për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve është KPA-ja. Të njëjtin qëndrim ka mbajtur edhe Gjykata Kushtetuese në vendimin e saj nr. 36, datë 24.11.2022, ashtu si edhe Gjykata e Lartë në vendimin nr. 1, datë 20.1.2023 të Kolegjeve të Bashkuara të saj, ku është arritur në përfundimin se kjo e fundit nuk ka më juridiksion gjyqësor të zakonshëm për shqyrtimin e çështjeve të kësaj natyre, pasi ky juridiksion i ka kaluar KPA-së. Për rrjedhojë, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet ta dërgonte çështjen për shqyrtim te KPA-ja.

9.3. *Parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit,* pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë kishte detyrimin të verifikonte marrjen dijeni të kërkuesit për datën dhe orën e zhvillimit të gjykimit. Gjykata e Lartë nuk ka garantuar krijimin e kushteve dhe mundësive të barabarta në procesin gjyqësor, pasi kërkuesit nuk i është krijuar mundësia për të paraqitur provat e tij në gjykim, duke u vënë në disavantazh të dukshëm me palën kundërshtare.

9.4. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor,* pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka parashtruar në pjesën hyrëse të vendimit dhe nuk ka marrë në shqyrtim pretendimet e paraqitura në shtesën e rekursit, të cilat do të ndikonin në zgjidhjen e çështjes, pasi kishin të bënin me faktin se ajo gjykatë nuk kishte kompetencë lëndore për shqyrtimin e çështjes, pasi kjo kompetencë i takonte KPA-së. Në rekurs ishin parashtruar shkaqe me natyrë kushtetuese, sipas parashikimeve të nenit 58 të ligjit nr. 49/2012, të cilat i përkisnin juridiksionit të Gjykatës së Lartë. Vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është kontradiktor, i paqartë, me arsyetim arbitrar dhe argumentet e pjesës arsyetuese nuk lidhen logjikisht me rrethanat e çështjes.

10. ***Subjekti i interesuar, KLGJ-ja***, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

10.1. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka qenë kompetent për shqyrtimin e rekursit të paraqitur nga kërkuesi, pasi sipas nenit 140, pika 4, të Kushtetutës, kompetenca për shqyrtimin e masave disiplinore të caktuara nga KLGJ-ja i ka kaluar Gjykatës Kushtetuese. Sipas nenit 179, pika 7, të Kushtetutës, KPA-ja shqyrton ankimet ndaj vendimeve të KLGJ-së, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektoratit të Lartë Gjyqësor për vendosjen e masave disiplinore, përkatësisht ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë. I njëjti përcaktim gjendet edhe në nenin 5, pika 3, të ligjit nr. 84/2016. Gjithashtu, kjo kompetencë është përcaktuar edhe nga Gjykata Kushtetuese në vendimin nr. 36, datë 24.11.2022, si dhe nga Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës të Lartë me vendimin nr. 1, datë 20.1.2023. Në këtë këndvështrim pretendimet e kërkuesit janë të bazuara dhe ato duhet të pranohen.

III
Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuesit

11. Çështja e legjitimimit *(locus standi)* është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuara në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

12. Në këtë këndvështrim, kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja "f", dhe 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, të Kushtetutës, pasi është palë në

çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

13. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës, Gjykata vëren se kërkuesi i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual, duke ngritur pretendime për procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual.

14. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja "b", të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, mban datën 7.3.2023, me të cilin është njohur me anë të postës elektronike nga sekretaria e asaj gjykate në datën 27.3.2023, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 13.7.2023, pra brenda afatit 4-mujor.

15. Në drejtim të legjitimimit *ratione materiae*, Gjykata konstaton se kërkuesi ka pretenduar cenimin *e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe parimit të sigurisë juridike*, për shkak se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk kishte kompetencë lëndore për gjykimin e çështjes së tij dhe se kjo kompetencë i takonte KPA-së, si dhe *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor,* pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka parashtruar në pjesën hyrëse dhe nuk ka marrë në shqyrtim pretendimet e paraqitura me shtesën e rekursit. Gjykata, bazuar në natyrën dhe thelbin e këtyre pretendimeve, për sa kohë që ato bazohen në mungesën e kompetencës lëndore të gjykatës që ka shqyrtuar mosmarrëveshjen e kërkuesit, vlerëson t'i trajtojë në këndvështrim të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit. Kërkuesi ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës për proces të rregullt në aspektet e *së drejtës së aksesit, të ankimit, asaj për t'u dëgjuar dhe për mbrojtje efektive, si edhe parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit,* për shkak se ai nuk është njoftuar për datën dhe orën e zhvillimit të gjykimit me anë të postës elektronike, pavarësisht se kishte lënë të dhënat e tij të kontaktit. Edhe për sa u përket këtyre pretendimeve, bazuar në natyrën dhe thelbin e tyre, Gjykata vlerëson t'i shqyrtojë në këndvështrim të së drejtës për t'u dëgjuar të lidhur me të drejtën për t'u njoftuar.

16. Për sa më sipër, në kushtet që këto pretendime të kërkuesit janë me natyrë kushtetuese, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës, Gjykata, në vijim, do të shqyrtojë bazueshmërinë e tyre në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit

17. Kërkuesi ka pretenduar se sipas nenit 179, pika 7, fjalia e dytë, të Kushtetutës dhe nenit 5 të ligjit nr. 84/2016, kompetenca për të marrë në shqyrtim ankimet ndaj vendimeve të vendosjes së masave disiplinore të KLGJ-së ndaj gjyqtarëve është KPA-ja. Sipas kërkuesit, të njëjtin qëndrim ka mbajtur dhe Gjykata Kushtetuese në vendimin nr. 36, datë 24.11.2022 dhe Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë në vendimin nr. 1, datë 20.1.2023. Për rrjedhojë, sipas kërkuesit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duhet ta dërgonte çështjen për shqyrtim te KPA-ja, e cila ka juridiksion fillestar për shqyrtimin e këtyre çështjeve. Kërkuesi ka pretenduar se edhe pse në shtesën e rekursit ai ka ngritur pretendime që lidhen me mungesën e kompetencës lëndore të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, të tilla që do të ndikonin në zgjidhjen e çështjes, ato nuk janë parashtruar në pjesën hyrëse të vendimit dhe nuk janë marrë në shqyrtim. Sipas kërkuesit, vendimi i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë është kontradiktor, i paqartë, me arsyetim arbitrar dhe argumentet e pjesës arsyetuese nuk lidhen logjikisht me rrethanat e çështjes.

18. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka mbajtur të njëjtin qëndrim me kërkuesin, duke parashtruar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka qenë kompetent për shqyrtimin e rekursit, pasi sipas nenit 140, pika 4, të Kushtetutës kompetenca për shqyrtimin e masave disiplinore të caktuara nga KLGJ-ja i ka kaluar Gjykatës Kushtetuese. Sipas KLGJ-së, bazuar në nenin 179, pika 7, të Kushtetutës, parashikim që gjendet edhe në ligjin nr. 84/2016, KPA-ja shqyrton ankimet ndaj vendimeve të KLGJ-së, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektoratit të Lartë Gjyqësor për

vendosjen e masave disiplinore, përkatësisht ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë. Sipas këtij subjekti, kjo kompetencë është përcaktuar edhe nga vetë Gjykata Kushtetuese në vendimet e saj, ashtu dhe nga Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës të Lartë.

19. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se një nga elementet e procesit të rregullt, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është edhe shqyrtimi i çështjes nga një "gjykatë e caktuar me ligj". Ky element në sensin material, karakterizohet, nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar për një procedurë ligjërisht të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t'u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t'i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 3, datë 7.2.2023; nr. 7, datë 23.2.2021; nr. 27, datë 24.6.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Një nga elementet e "gjykatës së caktuar me ligj" është edhe kompetenca lëndore e gjykatës, e cila me ligj është kriter përcaktues i gjykatës që do të vendosë për çështjen dhe i procedurës gjyqësore që do të ndjekë gjykimi konkret. Në përputhje me këtë parim, ligji ka parashikuar verifikimin e kompetencës lëndore për shqyrtimin e çështjes me kërkesë të palëve ose me nismë të vetë gjykatës së cilës i paraqitet kërkesëpadia, pra nëse ajo është kompetente në lëndë për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së paraqitur. Thelbësore në përcaktimin e kompetencës lëndore është identifikimi i natyrës së mosmarrëveshjes, konkretisht objekti dhe shkaku ligjor i saj. Këtij rregulli i nënshtrohen gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, të cilat duhet të zbatojnë përcaktimet ligjore materiale dhe procedurale për organizimin dhe funksionimin e tyre *(shih vendimin nr. 3, datë 7.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese)*.

21. Gjykata vëren se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka marrë në shqyrtim rekursin e paraqitur nga kërkuesi ndaj vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit, që ka shqyrtuar ankimin/kërkesëpadinë e tij kundër vendimit nr. 99, datë 16.7.2014 të KLD-së, me të cilin ndaj kërkuesit është dhënë masa disiplinore "Vërejtje me paralajmërim". Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson të shqyrtojë në vijim, në kuptim të kuadrit ligjor të zbatueshëm në rastin konkret, çështjen e kompetencës lëndore të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë për shqyrtimin e çështjes së kërkuesit.

22. Gjykata konstaton se Kushtetuta (përpara ndryshimeve me ligjin nr. 76/2016, datë 22.7.2016, "Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 8417, datë 21.10.1998, "Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar), në nenin 141, pika 1, parashikonte se Gjykata e Lartë kishte juridiksion fillestar dhe rishikues, kurse në nenin 147, pika 6, fjalia e fundit parashikonte se vendimet e KLD-së për shkarkimin nga detyra të gjyqtarit ankimoheshin në Gjykatën e Lartë, e cila vendoste me Kolegje të Bashkuara. Ky parashikim kushtetues ka gjetur reflektim edhe në përmbajtjen e nenit 34 të ligjit nr. 8811, datë 17.5.2001, "Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Lartë të Drejtësisë" dhe të nenit 36, pika 1, të ligjit nr. 9877, datë 18.2.2008, "Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë" *(ligji nr. 9877/2008),* sipas të cilave ndaj vendimit të shkarkimit nga detyra gjyqtari kishte të drejtë të ankohej në Gjykatën e Lartë, e cila vendoste me Kolegje të Bashkuara. Kurse për masat e tjera disiplinore pika 2 e nenit 36 të ligjit nr. 9877/2008 parashikonte se ankimi bëhej në Gjykatën e Apelit Tiranë.

23. Ndërkohë, në datën 3.5.2012 ligjvënësi ka miratuar ligjin nr. 49/2012 dhe me dekretin nr. **8349, datë 14.10.2013 të Presidentit të Republikës f**unksionimi i gjykatave administrative ka filluar në datën 4.11.2013, që është dhe momenti kur ky ligj ka filluar të zbatohet. Në nenin 7 të ligjit nr. 49/2012 është përcaktuar kompetenca lëndore e gjykatës administrative, duke përfshirë në të edhe mosmarrëveshjet që lindin nga aktet administrative individuale të nxjerra gjatë ushtrimit të veprimtarisë administrative nga organi publik (pika 1, shkronja "a"). Çështja e kompetencës lëndore të gjykatave administrative është bërë objekt trajtimi edhe nga Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të cilat, me vendimin unifikues nr. 3, datë 6.12.2013, kanë arritur në përfundimin se duke filluar nga data 4.11.2013, gjykatat e rretheve gjyqësore, gjykatat e apeleve dhe Kolegji Civil

i Gjykatës së Lartë nuk kanë kompetencë lëndore për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve administrative, kompetencë që u ka kaluar gjykatave administrative të krijuara sipas ligjit të posaçëm nr. 49/2012.

24. Me ndryshimet kushtetuese të vitit 2016 është riformuluar edhe neni 140 i Kushtetutës, i cili në pikën 4 ka përcaktuar se kundër vendimit të shkarkimit gjyqtari mund të bëjë ankim në Gjykatën Kushtetuese. Ky rregullim kushtetues është reflektuar edhe në përmbajtjen e nenit 71, pika 3, të ligjit nr. 8577/2000, sipas të cilit Gjykata shqyrton përfundimisht ankimet kundër vendimeve të KLGJ-së sipas nenit 140, pika 4, të Kushtetutës, dispozitë e cila i referohet vetëm vendimit për shkarkimin e gjyqtarit. Ndërkohë, për një periudhë kalimtare 9-vjeçare kjo kompetencë i ka kaluar KPA-së, sipas nenit 179, pika 7, fjalia e dytë, të Kushtetutës. Në zbatim të parashikimit kushtetues, neni 5, pika 3, shkronja "b", i ligjit nr. 84/2016 ka parashikuar se KPA-ja, gjatë mandatit të saj, ka juridiksion të shqyrtojë edhe ankimet kundër vendimeve të KLGJ-së për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve. Nga ana tjetër, neni 141 i Kushtetutës nuk parashikon më juridiksionin fillestar të Gjykatës së Lartë, por vetëm juridiksionin rishikues për shqyrtimin e çështjeve lidhur me kuptimin dhe zbatimin e ligjit.

25. Gjykata ka evidentuar se me ndryshimet kushtetuese dhe ligjore të vitit 2016, Gjykatës së Lartë i është hequr e drejta për të shqyrtuar dhe zgjidhur mosmarrëveshjet e ngritura mbi ankimet kundër vendimeve të shkarkimit të gjyqtarëve, duke rënë për pasojë edhe kompetenca e saj lëndore për shqyrtimin e mosmarrëveshjeve të kësaj natyre. Referuar përmbajtjes së dispozitave kushtetuese, gjatë periudhës kalimtare të ushtrimit të mandatit nga KPA-ja, juridiksioni gjyqësor disiplinor i përket ekskluzivisht kësaj të fundit dhe vetëm në përfundim të këtij mandati kushtetues ky juridiksion do të ushtrohet nga Gjykata *(shih vendimin nr. 36, datë 24.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese).* Pas këtij vendimi të Gjykatës, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë në një çështje për shqyrtimin e ankimit ndaj vendimit të KLD-së, të vëna në lëvizje për ushtrimin e juridiksionit fillestar, kanë vlerësuar se nuk kanë më juridiksion gjyqësor të zakonshëm për shqyrtimin e këtyre lloj çështjesh, pra juridiksion fillestar ndaj masës disiplinore të shkarkimit nga detyra, por ky juridiksion ka kaluar tashmë te KPA-ja, ndaj çështja duhet t'i drejtohet kësaj të fundit si organi kompetent *(shih vendimin nr. 1, datë 20.1.2023, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë).*

26. Gjykata vëren se në çështjen në shqyrtim, e cila ka për objekt të saj kundërshtimin e vendimit nr. 99, datë 16.7.2014 të KLD-së për dhënien e masës disiplinore "*Vërejtje me paralajmërim*" ndaj kërkuesit, gjykata kompetente për shqyrtimin e mosmarrëveshjes konkrete ka qenë Gjykata e Apelit Tiranë, e cila, për shkak të fillimit të funksionimit të gjykatave administrative, ia ka dërguar çështjen për kompetencë Gjykatës Administrative të Apelit. Ndërkohë që Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje për ushtrimin e juridiksionit të saj rishikues për kontrollin e vendimmarrjes së gjykatës së apelit në kuptim të nenit 141 të Kushtetutës dhe nenit 43 të Kushtetutës, si instanca më e lartë gjyqësore për kontrollin e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga gjykata më e ulët.

27. Gjykata, duke vënë theksin në natyrën e mosmarrëveshjes si përcaktuese e juridiksionit gjyqësor në momentin e vënies në lëvizje dhe zhvillimit të procesit gjyqësor, në rastin konkret në shqyrtim arrin në përfundimin se ankimi i kërkuesit ndaj vendimit të KLD-së është shqyrtuar nga gjykata kompetente sipas ligjit të kohës. Për sa kohë që Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje për shqyrtimin e ankimit ndaj vendimit të gjykatës së apelit, juridiksioni i saj në rastin konkret është ai rishikues, që është përcaktuar nga mjeti procedural i përdorur nga kërkuesi në përputhje me kompetencat e asaj gjykate sipas nenit 141 të Kushtetutës. Edhe ndryshimet kushtetuese të vitit 2016 nuk kanë prekur apo ndryshuar juridiksionin rishikues të Gjykatës së Lartë për shqyrtimin e ankimeve ndaj vendimeve të dhëna nga gjykatat më të ulëta, në lidhje me kuptimin dhe zbatimin e ligjit prej tyre. Në këtë kuptim, ushtrimi i këtij juridiksioni nga një gjykatë tjetër, përfshi Gjykatën Kushtetuese apo KPA-në, do të binte ndesh me nenin 141 të Kushtetutës ashtu edhe parimet e shtetit të së drejtës dhe të ndarjes e balancimit të pushteteve, sipas neneve 4 dhe 7 të Kushtetutës.

28. Gjykata konstaton, gjithashtu, se në shtesën e rekursit drejtuar Gjykatës së Lartë kërkuesi ka parashtruar shkaqe që kanë të bëjnë me gjykatën kompetente për shqyrtimin e mosmarrëveshjes, që nuk janë pasqyruar në pjesën hyrëse të vendimit të Gjykatës së Lartë dhe nuk kanë marrë

përgjigje të shprehur në atë vendim. Në lidhje me këtë pretendim, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë, bazuar në dispozitat procedurale që rregullojnë atë gjykim, ka kryer shqyrtimin paraprak të rekursit brenda shkaqeve të ngritura në të nga kërkuesi, duke i dhënë përgjigje atij se nuk përfshihen në ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012. Gjykata ka vlerësuar se gjatë shqyrtimit të pretendimeve për të drejtën për proces të rregullt, nuk mjafton vetëm konstatimi i shkeljes procedurale, por duhet të analizohet karakteri i saj, pasojat që kanë ardhur për kërkuesin dhe për interesat që ai përfaqëson *(shih vendimet nr. 14, datë 21.3.2023; nr. 38, datë 2.12.2021, të Gjykatës Kushtetuese).* Në këtë kuptim, Gjykata vlerëson se për sa kohë që Gjykata e Lartë e ka gjetur këtë pretendim të pabazuar edhe në thelb, vetëm fakti që ai nuk ka marrë përgjigje të arsyetuar prej saj nuk e bën procesin të parregullt nga pikëpamja kushtetuese. Për më tepër, fakti që Gjykata e Lartë ka vijuar me shqyrtimin e rekursit kundër vendimit të gjykatës së apelit nënkupton se ajo e ka vlerësuar edhe çështjen e kompetencës e saj në kuptim të juridiksionit rishikues.

29. Për këto arsye, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar.

B.2. Për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar të lidhur me të drejtën për t'u njoftuar

30. Kërkuesi ka pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk e ka njoftuar për datën dhe orën e zhvillimit të gjykimit me anë të postës elektronike, edhe pse ai i kishte lënë të dhënat e tij të kontaktit. Në këtë mënyrë Gjykata e Lartë nuk ka garantuar krijimin e kushteve dhe mundësive të barabarta në gjykim dhe nuk i ka krijuar mundësinë kërkuesit për të paraqitur provat, duke e vënë në disavantazh të dukshëm me palën kundërshtare.

31. Gjykata, në jurisprudencën e saj, ka theksuar se e drejta për t'u njoftuar për gjykimin dhe pjesëmarrja në të janë të lidhura me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. Sipas Gjykatës, kjo e drejtë u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë në raport me palën kundërshtare *(shih vendimet nr. 13, datë 21.3.2023; nr. 22, datë 29.9.2022; nr. 49, datë 22.7.2016, të Gjykatës Kushtetuese).* Megjithatë, e drejta për t'u dëgjuar nuk është absolute dhe ajo nuk konsiderohet e cenuar vetëm për shkak të shqyrtimit të çështjes në dhomën e këshillimit, për sa kohë që individi ka pasur mundësinë që të paraqesë pretendimet e tij në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë, të cilat janë shqyrtuar nga kolegji i asaj gjykate në dhomën e këshillimit dhe, mbi këtë bazë, është vendosur moskalimi i çështjes në seancë gjyqësore *(shih vendimin nr. 14, datë 5.7.2005, të Gjykatës Kushtetuese).*

32. Duke iu referuar fakteve të çështjes konkrete në shqyrtim përpara saj, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje mbi bazën e rekursit të kërkuesit, i cili është regjistruar në datën 3.6.2016. Në datën 12.9.2022 kërkuesi ka paraqitur në Gjykatën e Lartë parashtrime shtesë (shtesë rekursi), ku rezulton që të ketë lënë edhe të dhënat e adresës së tij elektronike. Sipas të dhënave të faqes zyrtare të internetit të Gjykatës së Lartë rezulton se në datën 15.2.2023 është publikuar lista e çështjeve që do të gjykoheshin në dhomën e këshillimit të datës 7.3.2023, si edhe përbërja e trupit gjykues dhe ora e shqyrtimit të çështjes, ku përfshihej edhe çështja e kërkuesit. Po kështu, sipas akteve të dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të këtij gjykimi rezulton se Gjykata e Lartë ka bërë edhe njoftimin me shpallje në ambientet fizike të saj.

33. Gjykata vëren se në fazën e shqyrtimit paraprak Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje në bazë të rekursit të paraqitur nga kërkuesi, i cili ka pasur mundësinë të parashtrojë të gjitha pretendimet e tij në lidhje me procesin gjyqësor të zhvilluar në gjykatën e apelit dhe vendimmarrjen e asaj gjykate dhe, në vijim, edhe në lidhje me juridiksionin e Gjykatës së Lartë për shqyrtimin e çështjes së tij. Për rrjedhojë, nuk provohet që ai të jetë vendosur në pozita të pafavorshme në krahasim me palën tjetër në proces në drejtim të së drejtës për t'u dëgjuar në aspektin substancial. Pavarësisht se kërkuesi nuk është njoftuar edhe përmes adresës së tij elektronike, ai nuk ka arritur

të provojë, edhe pse ka barrën e provës në këtë drejtim, se kjo parregullsi procedurale e ka vënë në pamundësi të ushtrojë të drejtat procedurale që i njihen në këtë fazë të shqyrtimit të çështjes, përfshirë të drejtën për të kundërshtuar përbërjen e trupit gjykues. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar të lidhur me të drejtën për t'u njoftuar është i pabazuar.

34. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe të së drejtës për t'u dëgjuar të lidhur me të drejtën për t'u njoftuar janë të pabazuara, sipas arsyetimit të mësipërm, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës, si dhe neneve 71, 72 dhe vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.
Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 4.4.2024.
Shpallur më 9.5.2024.

Kryetare: Holta Zaçaj
Anëtarë: Elsa Toska, Genti Ibrahimi, Ilir Toska, Sandër Beci
Anëtarë kundër: Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Marjana Semini

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuesit Bujar Musta, me objekt: "*Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-734, datë 7.3.2023, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë*", jemi kundër qëndrimit të shumicës për rrëzimin e kërkesës, pasi vlerësojmë se ajo duhej të ishte pranuar. Në mbështetje të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 8, të ligjit nr. 8577/2000, që parashikojnë publikimin e mendimit të pakicës së bashku me vendimin përfundimtar të Gjykatës, parashtrojmë në vijim argumentet që mbështesin qëndrimin kundër.

2. Në mënyrë të përmbledhur, nga rrethanat e çështjes rezulton se kërkuesi ka ushtruar detyrën e gjyqtarit pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Elbasan deri në momentin që KPK-ja ka vendosur shkarkimin e tij nga detyra. Gjatë ushtrimit të detyrës së gjyqtarit ndaj kërkuesit ka filluar një procedim disiplinor, i cili ka përfunduar me dhënien ndaj tij, nga ish-KLD-ja, të masës disiplinore "Vërejtje me paralajmërim". Ndaj vendimit të ish-KLD-së që ka disponuar për masën disiplinore kërkuesi ka paraqitur kërkesëpadi pranë gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, me objekt shfuqizimin e tij. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 9, datë 15.3.2016, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Mbi rekursin e kërkuesit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-734, datë 7.3.2023, ka vendosur mospranimin e tij.

3. Konkretisht, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, ka arsyetuar se rekursi nuk përmban shkaqe nga ato që parashikon neni 58 i ligjit nr. 49/2012, duke argumentuar, ndër të tjera, se përfundimi i arritur nga Gjykata Administrative e Apelit është rrjedhojë e respektimit dhe zbatimit të drejtë të kërkesave të ligjit procedural, duke zhvilluar një

proces të rregullt ligjor dhe duke garantuar zhvillimin e një hetimi të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes. Sipas Kolegjit Administrativ vendimi nuk bie ndesh me praktikën e konsoliduar të tij ose vendimet e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, si dhe asnjë shkelje e rëndë e normave procedurale nuk është parashtruar nga rekursuesi në mjetin e tij të ankimit para Gjykatës së Lartë *(shih paragrafin 16 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë).*

4. Kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual me objekt shfuqizimin e vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë. Ai ka pretenduar, ndër të tjera, cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, pasi, sipas tij, kompetenca për të marrë në shqyrtim ankimet ndaj vendimeve të KLGJ-së (ish-KLD-së) për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve i përket KPA-së dhe jo Gjykatës së Lartë. Gjithashtu, ai ka pretenduar cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, për shkak se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka parashtruar në pjesën hyrëse të vendimit dhe nuk ka marrë në shqyrtim pretendimet e paraqitura në shtesën e rekursit, që kishin të bënin me faktin se ajo gjykatë nuk kishte kompetencë lëndore për shqyrtimin e çështjes.

5. Bazuar në këto rrethana të çështjes, shumica ka analizuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit *(shih paragrafin 15).* Në lidhje me cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga gjykatë e caktuar me ligj, sipas shumicës, ankimi i kërkuesit ndaj vendimit të KLD-së është shqyrtuar nga gjykata kompetente sipas ligjit të kohës dhe për sa kohë që Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje për shqyrtimin e ankimit ndaj vendimit të gjykatës së apelit, juridiksioni i saj në rastin konkret është ai rishikues, në kuptim të neneve 141 dhe 43 të Kushtetutës. Gjithashtu, sipas shumicës, Gjykata e Lartë, bazuar në dispozitat procedurale që rregullojnë gjykimin në atë gjykatë, ka kryer shqyrtimin paraprak të rekursit brenda shkaqeve të ngritura në të nga kërkuesi, duke i dhënë përgjigje atij se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012. Në vlerësimin e shumicës, gjatë shqyrtimit të pretendimeve për të drejtën për proces të rregullt nuk mjafton vetëm konstatimi i shkeljes procedurale, por duhet të analizohet karakteri i saj, pasojat që kanë ardhur për kërkuesin dhe për interesat që ai përfaqëson. Në këtë kuptim, shumica ka vlerësuar se për sa kohë që ajo e ka gjetur pretendimin e cenimit të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të pabazuar, vetëm fakti që ai nuk ka marrë përgjigje të arsyetuar nga Gjykata e Lartë nuk e bën procesin të parregullt nga pikëpamja kushtetuese. Për këto arsye, shumica ka çmuar se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar *(shih paragrafët 27–29 të vendimit).*

6. Në ndryshim nga shumica, ne, gjyqtaret në pakicë, çmojmë se pretendimi i kërkuesit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, si pjesë e procesit të rregullt ligjor, të garantuar nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës, është i bazuar.

7. Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre *(shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese).* Vendimet e mospranimit të rekursit mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Ky arsyetim i kufizuar nuk cenon standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, përderisa, në thelb, shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të Gjykatës Lartë gjatë shqyrtimit paraprak të tij në dhomën e këshillimit *(shih vendimet nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 21, datë 16.4.2015; nr. 37, datë 19.9.2011, të Gjykatës Kushtetuese).*

8. Detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet përgjigje e detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë. Megjithatë, kur në rekurs janë ngritur pretendime të natyrës kushtetuese, Gjykata

e Lartë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të investohet në ekzaminimin e tyre dhe të mbajë një qëndrim të shprehur (*shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 11, datë 16.4.2018; nr. 45, datë 3.7.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Në rastin në shqyrtim, sikurse konstaton edhe shumica, përpara ndryshimeve kushtetuese dhe ligjore të vitit 2016, ankimet ndaj masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, të ndryshme nga ato të shkarkimit nga detyra, (sikurse ka ndodhur në çështjen konkrete) shqyrtoheshin nga gjykata (administrative) e apelit. Ndaj vendimit të kësaj të fundit gjyqtari mund të paraqiste rekurs në Gjykatën e Lartë. Ndërsa pas këtyre ndryshimeve, bazuar në nenin 179, pika 7, të Kushtetutës, kompetenca për shqyrtimin e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve i përket KPA-së për sa kohë që ajo ushtron juridiksionin e saj. Në zbatim të parashikimit kushtetues, neni 5, pika 3, shkronja "b", i ligjit nr. 84/2016 ka parashikuar se KPA-ja, gjatë mandatit të saj, ka juridiksion të shqyrtojë edhe ankimet kundër vendimeve të KLGJ-së për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve (*shih paragrafët 22-24*). Në lidhje me ligjin e ri procedural, Gjykata në mënyrë të vazhdueshme ka theksuar se përveç rasteve kur parashikohet shprehimisht ndryshe, ligji procedural zbatohet menjëherë në përputhje me parimin *tempus regit processum*. Në të drejtën procedurale, ndryshe nga ajo materiale, ligji i ri ka fuqi edhe për çështjet që janë në gjykim, me përjashtim të rastit kur vetë ai shprehet ndryshe *(shih vendimet nr. 1, datë 26.1.2021; nr. 3, datë 11.2.2021; nr. 11, datë 23.4.2009, të Gjykatës Kushtetuese).*

10. Nga materialet e dosjes gjyqësore rezulton se rekursi i paraqitur nga kërkuesi është regjistruar në Gjykatën e Lartë në datën 3.6.2016, pra përpara hyrjes në fuqi të ndryshimeve kushtetuese. Gjithashtu, konstatohet se në datën 12.9.2022, kërkuesi ka paraqitur parashtrime shtesë (shtesë rekursi), në përmbajtje të të cilave ka pretenduar se bazuar në nenin 5, pika 3, shkronja "b", të ligjit nr. 84/2016, kompetente për shqyrtimin e rekursit së tij është KPA-ja dhe jo Gjykata e Lartë dhe se kjo e fundit duhet ta marrë në konsideratë këtë kërkesë të tij (*shih paragrafin 4 të faqes së katërt të parashtrimeve shtesë të rekursit*). Rekursi është marrë në shqyrtim në datën 7.3.2023, megjithatë nuk rezulton se pretendimi i kërkuesit të jetë pasqyruar në pjesën hyrëse të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, ku parashtrohen pretendimet e rekursuesit (*shih faqen 5–6 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*), si dhe të jetë shqyrtuar ose t'i jetë dhënë përgjigje nga ai kolegj.

11. Nën dritën e standardeve kushtetuese dhe rrethanave të çështjes konkrete vlerësojmë se ndonëse arsyetimi i kufizuar i vendimit të mospranimit të rekursit nuk përbën në vetvete shkelje kushtetuese, Gjykata e Lartë, duke qenë se çështja e kompetencës lëndore merret në shqyrtim edhe kryesisht, duhet t'i kishte dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit të kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj lidhur me kompetencën e saj për shqyrtimin e rekursit, për shkak të natyrës kushtetuese të tij. Për më tepër, siç ka rezultuar nga rrethanat, kërkuesi në rekurs ka parashtruar argumente në lidhje me shqyrtimin e çështjes së tij nga KPA-ja ose Gjykata e Lartë, duke lënë të nënkuptuar që kompetente për shqyrtimin e çështjes së tij mund të ishte KPA-ja.

12. Në vlerësimin tonë, Gjykata e Lartë si gjykatë ligji dhe bazuar në parimin e subsidiaritetit, nisur nga parashikimet e dispozitave aktuale në fuqi, duhet të arsyetonte për të përcaktuar në mënyrë të qartë se kujt i përket kompetenca lëndore në lidhje me masat disiplinore të ndryshme nga ato të shkarkimit nga detyra, të cilat sipas dispozitave të kohës janë kundërshtuar në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe për të cilat këto të fundit janë shprehur me vendim ndaj të cilit është bërë rekurs. Kjo nevojë për një arsyetim më të plotë diktohet edhe nga fakti se si nga Gjykata, ashtu dhe Gjykata e Lartë nuk ka një qëndrim të shprehur për këto raste. Ndërkohë për sa i takon masës disiplinore të shkarkimit të gjyqtarëve, vetë Gjykata e Lartë, bazuar në vendimin e Gjykatës nr. 36, datë 24.11.2022, me vendimin e saj unifikues nr. 1, datë 20.1.2023, është shprehur se nuk ka më juridiksion gjyqësor të zakonshëm për shqyrtimin e këtyre lloj çështjesh, pra për ushtrimin e juridiksionit fillestar ndaj masës disiplinore të shkarkimit nga detyra, por ky juridiksion ka kaluar tashmë te KPA-ja.

13. Për sa më lart, ne, gjyqtaret në pakicë, duke konsideruar parashikimet e dispozitave në fuqi në lidhje me ankimin ndaj masave disiplinore ndaj gjyqtarëve dhe në përputhje me parimin *tempus regit processum,* vlerësojmë se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj nuk duket i pabazuar, prandaj arrijmë në përfundimin se Gjykata e Lartë duhet ta shqyrtonte atë dhe t'i jepte përgjigje të arsyetuar.

14. Për të gjitha arsyet e mësipërme, ne, gjyqtaret në pakicë, çmojmë se pretendimet e paraqitura nga kërkuesi në ankimin kushtetues individual janë të bazuara, ndaj Gjykata duhej të kishte vendosur pranimin e kërkesës.

Anëtarë: Marjana Semini, Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji